

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202370
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5618202370.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na vŕšku 12, proti žalovanej Y. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom v D. P., B. F. XXX/X, v spore o zaplatenie 750,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 530 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 530 eur od 7. 9. 2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 28. 8. 2018, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 750,80 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 750,80 eura od 31. 7. 2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 23. 2. 2016 uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 600 eur, za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny, t. j. 220,80 eura. Žalovaná sa zaviazala celkovú sumu vo výške 820,80 eura uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 68,40 eura. Doposiaľ žalovaná uhradila 70 eur. Nakoľko žalovaná neplnila riadne a včas svoje povinnosti, v predžalobnej upomienke zo dňa 6. 8. 2016 ju upozornil na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 31. 8. 2016 oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 30. 7. 2016. Dlžná suma predstavuje rozdiel medzi sumou 820,80 eura, ktorú sa žalovaná v zmluve zaviazala zaplatiť a sumou vo výške 70 eur, ktorá bola žalovanou zaplatená.

2. Žalovaná nevyužila svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadrila, hoci bola na to vyzvaná uznesením zo dňa 19. 9. 2018, ktoré, spolu s podanou žalobou, prevzala dňa 23. 10. 2018.

3. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a

na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariaďoval, keďže v spore ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené oznámením zo dňa 28. 11. 2018, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 28. 11. 2018, zveseným dňa 11. 12. 2018, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

6. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 23. 2. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 600 eur. Podľa čl. I. zmluvy bol úver poskytnutý za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 84,95 %. Podľa čl. II. zmluvy sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 600 eur a úrok vo výške 220,80 eura, spolu 820,80 eur, v 12 mesačných splátkach vo výške 68,40 eura, pričom prvá splátka je splatná 30. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplataenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 21,61 %. V čl. III. ods. 1 zmluvy si strany sporu dojednali oprávnenie veriteľa žiadať vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške. Podľa čl. III. ods. 2 zmluvy, je konečnou splatnosťou úveru 365. deň po uzatvorení zmluvy a doba trvania zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru. Podľa amortizačnej tabuľky žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 70 eur dňa 2. 3. 2016.

8. Výzvou (predžalobnou upomienkou) zo dňa 6. 8. 2016, odovzdanou na poštovú prepravu dňa 8. 8. 2016, bola žalovaná vyzvaná na úhradu sumy vo výške 272 eur a súčasne upozornená na možnosť uplatnenia práva žiadať zaplataenie celého dlhu po uplynutí 15-dňovej lehoty.

9. Oznámením zo dňa 31. 8. 2016, odovzdaným na poštovú prepravu dňa 2. 9. 2016, oznámil žalobca žalovanej, že záväzok zo zmluvy o úvere bol ku dňu 30. 7. 2016 zosplatený, z dôvodu omeškania s jeho splácaním a súčasne ju vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 750,80 eura.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. k 23. 2. 2016, (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

19. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba B. I. W. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, ktorou sa zaviazal žalobca poskytnúť žalovanej úver vo výške 600 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver, spolu s dojednaným úrokom, zaplatiť v 12 mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže žalobca konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter zmluvy a jej obsah, predstavuje uzavretá zmluva zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Uvedený údaj predstavuje dôležitú veličinu pre spotrebiteľa pri prevzatí úveru, nakoľko určuje, do akého konkrétneho dátumu, pri riadnom plnení si povinností zo zmluvy o úvere, bude povinný uhrádzať dojednané splátky. Termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru sa pritom rozumie konkrétny dátum, ktorý musí byť v zmluve dojednaný jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom tak, aby spotrebiteľ už pri dojednávaní zmluvy vedel, dokedy bude povinný plniť si záväzky zo zmluvy. Dojednanie termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve, uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, je však neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného

dôvodu neplatné. Žalobca naformuloval údaj o termíne konečnej splatnosti úveru tak, že je ním „365. deň po uzatvorení zmluvy“. Uvedená formulácia neprímerane sťažuje spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane zistiť, dokedy bude povinný plniť si záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Je neprípustné, aby dodávateľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere formuloval dojednanie obligatórnej náležitosti zmluvy tak, aby bolo nezrozumiteľné pre spotrebiteľa a spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy nemohol prostým oboznámením sa s dojednaním (teda nie prácnym výpočtom) zistiť jeho obsah. Navyše, konečnú splatnosť úveru žalobca odvodzuje od uzatvorenia zmluvy, pričom súčasne sa má jednať o „termín poslednej splátky úveru“. Splatnosť jednotlivých splátok úveru však žalobca odvodzuje odo dňa poskytnutia úveru (teda nie od uzavretia zmluvy). Poskytnutie úveru je pritom dojednané „v lehote 5 dní od uzavretia zmluvy“, teda nie pevným dátumom, preto nie je zjavné, kedy (v ktorý deň od uzavretia zmluvy) k nemu dôjde a od akého dňa začne plynúť lehota splatnosti prvej a následne ďalších splátok, hoci termínom konečnej splatnosti úveru má byť práve termín splatnosti poslednej splátky (prípádajúci na 365. deň od uzavretia zmluvy). Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch je aj údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Rovnako ako údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je aj údaj o termíne splatnosti splátok v zmluve formulovaný neurčito a nezrozumiteľne, preto je uvedené dojednanie neplatné. Formulácia termínu splatnosti splátok úveru uvedená v zmluve vyžaduje od spotrebiteľa, aby dátum splatnosti splátok úveru, ktorý je významným a dôležitým údajom najmä z dôvodu posúdenia riadneho a včasného splnenia záväzku, prípadne omeškania s jeho plnením, vypočítaval prácnym postupom pri každej jednotlivéj splátke. Údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok úveru musí byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednaný jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevzbudzujúcim žiadnu pochybnosť o tom, kedy je príslušná splátka splatná a umožňujúcim spotrebiteľovi nadobudnúť uvedenú informáciu už prostým oboznámením sa s obsahom dojednania (teda nie výpočtom). V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/159/2017, v obdobnej právnej veci, podľa odôvodnenia ktorého: „Termíny splatnosti jednotlivých splátok nie sú vyjadrené jasne a zrozumiteľne, a nie je jednoznačne určená ani konečná splatnosť úveru, nakoľko ako uviedol prvoinštančný súd, vyjadrenie konečnej splatnosti úveru, spôsobom uvedeným v obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, odpočtom 370. dňa od podpisu zmluvy nemôže nahradiť absentujúcu náležitosť zmluvy. Spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru presne vedieť, kedy nastáva splatnosť jednotlivých splátok úveru a taktiež, kedy dôjde ku jeho konečnej splatnosti tak, aby bol naplnený predpoklad určitosti a zrozumiteľnosti, ako sa vyžaduje pre každý právny úkon. Naopak, zvolená formulácia núti spotrebiteľa, aby si odpočtom dní sám stanovoval termín splatnosti jednotlivých splátok bez toho, aby už na prvý pohľad zo zmluvy bolo jasné, kedy nastala splatnosť každej jednotlivéj splátky, čím sa dostáva do rizika, že nesprávnym odpočtom dní sa môže dostať do omeškania a vytvoriť priestor pre uplatnenie s tým spojených sankcií.“

25. Zákonné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch (termín splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti úveru) v zmluve o spotrebiteľskom úvere bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Keďže zmluva, uzavretá medzi stranami sporu, údaje o termíne konečnej splatnosti úveru a o termíne splatnosti splátok úveru neobsahovala, nakoľko dojednania uvedených náležitostí v zmluve boli neplatné, považuje sa úver, poskytnutý žalobcom žalovanej, za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru, t. j. 600 eur po odpočítaní žalovanou vykonaných úhrad vo výške 70 eur, čo predstavuje 530 eur. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

26. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Keďže žalovaná bola v omeškaní so zaplatením v poradí druhej splátky o viac ako tri mesiace, vzniklo žalobcovi právo žiadať úhradu celého dlhu. Žalobca žalovanej listom zo dňa 31. 8. 2016 oznámil, že úver zosplatnil ku dňu 30. 7. 2016. Oznámenie o zosplatnení úveru bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 2. 9. 2016, preto ho súd považoval za doručené žalovanej, keďže žalobca iný dátum doručenia nepreukázal, prihládajúc k obvyklej dĺžke poštovej prepravy 3 dni, dňom 5. 9. 2016. Žalovaná bola preto povinná dlh splniť, v zmysle zákonného ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka (nakoľko čas splnenia nebol dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí) dňom nasledujúcim po doručení oznámenia o zosplatnení dlhu, t. j. 6. 9. 2016 a dňom 7. 9. 2016 sa dostala s plnením dlhu do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorých výška bola v súlade s výškou úrokov

z meškania podľa občianskoprávných predpisov, od 7. 9. 2016 do zaplatenia, z priznanej sumy istiny, t. j. zo sumy 530 eur a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania podanú žalobu zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v konaní úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 530 eur, čo v percentuálnom vyjadrení činí 71 %, jeho neúspech 220,80 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 29 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 42 % (71 % - 29 %). Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.